

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Документ за разглеждане в заседание

A7-0055/2014

27.1.2014

ДОКЛАД

относно 29-ия годишен доклад относно контрола върху прилагането на
правото на Европейския съюз (2011 г.)
(2013/2119(INI))

Комисия по правни въпроси

Докладчик: Ева Лихтенбергер

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КОНСТИТУЦИОННИ ВЪПРОСИ.....	9
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПЕТИЦИИ	12
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	18

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно 29-ия годишен доклад относно контрола върху прилагането на правото на Европейския съюз (2011 г.)
(2013/2119(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид 29-ия годишен доклад относно контрола върху прилагането на правото на Европейския съюз (2011 г.) (COM(2012)0714),
- като взе предвид доклада на Комисията, озаглавен „Доклад за оценка на проекта „EU Pilot“ (COM(2010)0070),
- като взе предвид доклада на Комисията, озаглавен „Втори доклад за оценка на проекта „EU Pilot“ (COM(2011)0930),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 септември 2007 г., озаглавено „Европа на резултатите – прилагане на правото на Общността“ (COM(2007)0502),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 март 2002 г. относно отношенията с жалбоподателите при нарушения на правото на Общността (COM(2002)0141),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 2 април 2012 г., озаглавено „Осъвременяване на начина, по който се осъществяват контактите с жалбоподателя във връзка с прилагането на законодателството на Съюза“ (COM(2012)0154),
- като взе предвид своята резолюция от 14 септември 2011 г. относно двадесет и седмия годишен доклад на Комисията относно мониторинга върху прилагането на правото на Европейския съюз (2009 г.)¹,
- като взе предвид правното становище на Правната служба на Европейския парламент от 26 ноември 2013 г. относно „Достъп до информация относно случаи, предшестващи производството за установяване на неизпълнение на задължения, в контекста на проекта „EU Pilot“ и на годишния доклад относно контрола върху прилагането на правото на ЕС“,
- като взе предвид работните документи на службите на Комисията, придружаващи 29-ия годишен доклад на Комисията относно контрола върху прилагането на правото на ЕС (SWD(2012)0399 и SWD(2012)0400),
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становищата на комисията по конституционни въпроси и комисията по петиции (A7-0055/2014),

¹ ОВ С 051 Е, 22.2.2013 г., стр. 66.

- А. като има предвид, че Договорът от Лисабон въвежда редица нови правни основания, които имат за цел да улеснят въвеждането, прилагането и изпълнението на законодателството на ЕС;
- Б. като има предвид, че член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз определя правото на добра администрация като право на всяко лице засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите безпристрастно, справедливо и в разумен срок;
- В. като има предвид, че съгласно член 298 от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС) институциите, органите, службите и агенциите на Съюза изпълняват своите задачи с подкрепата на открита, ефикасна и независима европейска администрация;
- Г. като има предвид, че според Правната служба на Европейския парламент проектът „EU Pilot“ – онлайн платформа, използвана от държавите членки и Комисията за изясняване на фактическия и правния контекст на проблемите, възникващи във връзка с прилагането на правото на ЕС – няма правен статус, и като има предвид, че в съответствие с Рамковото споразумение за отношенията между Европейския парламент и Европейската комисия последната предоставя на Парламента обобщена информация относно всички производства за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка от етапа на официалното уведомително писмо, включително поотделно за всеки случай, и може да откаже само достъп до личните данни в рамките на „EU Pilot“;
1. заявява отново становището си, че член 17 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) определя основната роля на Комисията като „пазителка на Договорите“; отбелязва в този контекст, че правомощието и задължението на Комисията да следи за прилагането на законодателството на ЕС и наред с другото да започва производства за установяване на неизпълнение на задължения срещу държава членка, която не е изпълнила задължение, произтичащо от Договорите¹, е крайъгълен камък на правния ред на Съюза и като такъв е в съответствие с концепцията за Съюз, основан на принципите на правовата държава;
2. отбелязва, че според годишния си доклад² през последните години Комисията е намалила броя на новите производства за установяване на неизпълнение на задължения, като е започнала 2900 такива производства през 2009 г., 2100 през 2010 г. и 1775 през 2011 г.; освен това отбелязва, че годишният доклад показва също така увеличаване на случаите на късно транспониране през последните няколко години (1185 през 2011 г., 855 през 2010 г., 531 през 2009 г.) и че четирите области на политиката, в които има най-силно изразена тенденция задълженията да не се изпълняват, са: околна среда (17 %), вътрешен пазар (15 %), транспорт (15 %) и данъчно облагане (12 %);

¹ Членове 258 и 260 от ДФЕС определят правомощията на Комисията за образуване на производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу дадена държава членка. По-конкретно, член 258 гласи, че Комисията „издава мотивирано становище“, ако счита, че дадена държава членка не е изпълнила задължение, произтичащо от Договорите.

² Доклад на Комисията „29-и годишен доклад относно контрола върху прилагането на правото на Европейския съюз“ (2011 г.) (COM (2012)714), стр. 2 – 3.

3. отбелязва намаляващия дял на делата за неизпълнение на задължения (60,4 %), приключени през 2011 г., преди да достигнат до Съда на ЕС, в сравнение с 88 % от делата през 2010 г.; счита, че е от съществено значение да се продължи внимателният контрол върху действията на държавите членки, като се има предвид, че някои от петициите до Парламента и жалбите до Комисията се отнасят до проблеми, които продължават да съществуват дори след като въпросът е бил приключен;
4. отбелязва, че общо 399 дела за неизпълнение на задължения бяха приключени, тъй като държавата членка доказва, че спазва правото на ЕС, като положи сериозни усилия за прекратяване на нарушението без съдебно производство; отбелязва също така, че през 2011 г. Съдът постанови 62 решения по силата на член 258 от ДФЕС, от които 53 (85 %) бяха в полза на Комисията;
5. изразява своята загриженост относно постоянното нарастване на броя на производствата за установяване на неизпълнение във връзка със закъснения в транспонирането от страна на държавите членки, като се има предвид, че в края на 2011 г. бяха открити 763 производства за установяване на неизпълнение във връзка със закъснения в транспонирането, което представлява 60 % увеличение спрямо съответната цифра през предходната година;
6. отбелязва, че в края на 2011 г. Комисията започна първото производство за установяване на неизпълнение във връзка със закъснения в транспонирането пред Съда на ЕС с искане за финансови санкции съгласно член 260, параграф 3 от ДФЕС;
7. счита при все това, че тези статистически данни не дават точна картина на действителния дефицит при спазването на законодателството на ЕС, но „представяват само най-тежките нарушения или жалбите от най-гласовитите физически или юридически лица“; отбелязва, че Комисията понастоящем не разполага нито с политиката, нито с ресурсите, за да може систематично да определи и да наложи изпълнението във всички случаи на неизпълнение¹;
8. привлича вниманието към факта, че споразумението между институциите на ЕС относно изявленията, определящи отношенията между компонентите на дадена директива и съответните части от националните инструменти за транспониране („таблици на съответствието“), влезе в сила на 1 ноември 2011 г. и че поради това не беше възможно да се направи оценка на прилагането му в настоящия годишен доклад;
9. очаква Комисията да представи първоначален преглед на тези изявления до 1 ноември 2014 г. в съответствие с ангажимента, поет в годишния ѝ доклад;
10. счита, че по отношение на функционирането на производствата за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка съгласно членове 258 и 260 от ДФЕС Комисията следва да гарантира, че петициите до Парламента и жалбите до

¹ Проучване, поръчано от Парламента, Тематичен отдел В, „Инструменти за гарантиране на изпълнението и прилагането на законодателството на ЕС и оценка на тяхната ефективност“, Брюксел 2013 г., стр. 11.

Комисията се разглеждат с еднакво внимание;

11. посочва, че петициите, внесени от граждани на ЕС, се отнасят до нарушения на правото на ЕС, по-специално в областта на основните права, околната среда, вътрешния пазар и правата на собственост; счита, че петициите свидетелстват, че все още има чести и широко разпространени случаи на непълно транспониране или неправилно прилагане на правото на ЕС;
12. призовава Комисията да отдаде реален политически приоритет на спазването на правото на ЕС, което следва да се осъществява в тясно сътрудничество с Парламента, който е задължен: а) да търси политическа отговорност от Комисията и б) в качеството си на съзаконодател да гарантира, че самият той е информиран в пълна степен с оглед на постоянното подобряване на законодателната му дейност;
13. отбелязва, че е необходимо при процедурите за разглеждане на жалби да се използват систематично инструменти за насърчаване на спазването и да се упражнява правото на Парламента на надзор;
14. отбелязва, че производството за установяване на неизпълнение на задължения се състои от две фази: административна фаза (разследване) и съдебна фаза пред Съда на ЕС; отбелязва признаването от страна на Комисията, че „гражданите, предприятията и организациите на заинтересованите страни допринасят значително (...), като подават сигнали за недостатъци при транспонирането и/или прилагането на правото на ЕС от органите на държавите членки; отбелязва освен това, че „щом бъдат установени, проблемите се разглеждат чрез двустранни обсъждания между Комисията и съответната държава членка с цел отстраняването им, доколкото това е възможно, като се използва платформата „EU Pilot“¹;
15. в този контекст отбелязва, че проектът „EU Pilot“ се определя като платформа за „двустранни обсъждания между Комисията и държавите членки“², че той „няма правен статус, а е само работен инструмент в рамките на административната автономия на Комисията“³ в производството за установяване на неизпълнение на задължения;
16. изразява съжаление относно липсата на правен статус на „EU Pilot“ и счита, че „легитимност може да бъде гарантирана само чрез осигуряване на прозрачност, участие на жалбоподатели и [на Европейския парламент] (...) в проекта „EU Pilot“ и че законност може да бъде гарантирана чрез възможно най-бързо приемане на правно обвързващ акт, който да съдържа правилата, уреждащи цялото предварително производство за установяване на неизпълнение на задължения и цялото производство за установяване на неизпълнение на задължения“⁴, както се посочва в неотдавнашно проучване на Парламента⁴; счита, че подобен правно

¹ Доклад на Комисията (COM(2012)0714), стр. 7.

² Вж. пасажа, посочен в предходния параграф.

³ „Достъп до информация относно случаи, предшестващи производството за установяване на неизпълнение на задължения, в контекста на проекта „EU Pilot“ и на годишния доклад относно контрола върху прилагането на правото на ЕС“, правно становище на Правната служба на Европейския парламент от 26 ноември 2013 г.

⁴ „Инструменти за гарантиране на изпълнението и прилагането на законодателството на ЕС и оценка на

обвързващ акт следва да изясни законните права и задължения съответно на отделните жалбоподатели и на Комисията и следва да има за цел да позволи участие на жалбоподателите в проекта „EU Pilot“, доколкото това е възможно, като поне се гарантира, че те са запознати с различните етапи на производството;

17. в този контекст изразява съжаление от факта, че не са предприети последващи действия във връзка с предходните му резолюции, и по-специално във връзка с призова му за обвързващи правила под формата на регламент съгласно член 298 от ДФЕС, в който да се определят различните аспекти на производството за установяване на неизпълнение на задължения и предварителното производство за установяване на неизпълнение на задължения, включително уведомленията, задължителните срокове, правото на изслушване, задължението за посочване на основанията и правото на всяко лице на достъп до неговото досие, с цел да се утвърдят правата на гражданите и да се гарантира прозрачност;
18. счита, че прилагането на платформата „EU Pilot“ трябва да бъде засилено от гледна точка на прозрачността по отношение на жалбоподателите; отправя искане да му се предостави достъп до базите данни, в които се съхраняват всички жалби, така че Парламентът да може да изпълнява своите функции по надзор на ролята на Комисията като пазителка на Договорите;
19. подчертава значението на добрите административни практики и призовава за създаването на „процедурен правилник“ под формата на регламент с правно основание член 298 от ДФЕС, който да определи различните аспекти на производствата за установяване на неизпълнение на задължения;
20. следователно призовава отново Комисията да предложи обвързващи правила под формата на регламент на правното основание, предвидено в член 298 от ДФЕС, за да гарантира пълното зачитане на правото на гражданите на добра администрация, уредено в член 41 от Хартата на основните права;
21. припомня, че в преработеното Рамково споразумение за отношенията с Парламента Комисията се ангажира да „предоставя на Парламента обобщена информация относно всички производства за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка от етапа на официалното уведомително писмо, включително, по искане на Парламента, (...), относно въпросите, до които се отнася процедурата за установяване на неизпълнение“, и очаква тази клауза да се прилага добросъвестно на практика;
22. следователно заявява отново, че Парламентът има право да получи „подробна информация за конкретни актове или разпоредби, които предизвикват проблеми, свързани с транспонирането, както и за броя на жалбите по отношение на конкретни актове или разпоредби“¹, и че докато „Комисията има право да откаже достъпа на Европейския парламент до личните данни в базата данни на „EU Pilot“,

тяхната ефективност“, стр. 13.

¹ „Достъп до информация относно случаи, предшествващи производството за установяване на неизпълнение на задължения, в контекста на проекта „EU Pilot“ и на годишния доклад относно контрола върху прилагането на правото на ЕС“, стр. 4.

Парламентът „има право да изисква информация в анонимна форма, за да бъде напълно информиран относно всички относими аспекти на изпълнението и прилагането на законодателството на Съюза“¹;

23. приветства факта, че всички държави членки участват в „EU Pilot“; изразява надежда, че това ще доведе до допълнително намаляване на броя на производствата за установяване на неизпълнение на задължения; призовава за по-добро информиране на гражданите относно „EU Pilot“;
24. счита, че въпросът за „EU Pilot“ и по-общо за нарушенията на правото на ЕС и за достъпа на Парламента до съответната информация, свързана с предварителното производство за установяване на неизпълнение на задължения и производството за установяване на неизпълнение на задължения, е основна точка в програмата във връзка с едно бъдещо междуинституционално споразумение;
25. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на Съда на ЕС, на Европейския омбудсман и на парламентите на държавите членки.

¹ Пак там. Комисията вече публикува значителен обем информация в своя годишен доклад относно контрола върху прилагането на правото на ЕС.

26.11.2013

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КОНСТИТУЦИОННИ ВЪПРОСИ

на вниманието на комисията по правни въпроси

относно 29-ти годишен доклад за контрола върху прилагането на правото на Европейския съюз (2011 г.)
(2013/2119(INI))

Докладчик по становище: Мортен Месерсмит

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по конституционни въпроси приканва водещата комисия по правни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. привлича вниманието към факта, че споразумението между институциите на ЕС относно изявленията, определящи отношенията между компонентите на дадена директива и съответните части от националните инструменти за транспониране („таблици на съответствието“), влезе в сила на 1 ноември 2011 г. и поради това не беше възможно да се направи оценка на прилагането му в настоящия годишен доклад;
2. изразява очакване Комисията да представи първия преглед на тези изявления на 1 ноември в съответствие с ангажимента, поет в годишния доклад;
3. изразява своята загриженост относно постоянното нарастване на броя на производствата за установяване на неизпълнение във връзка със закъснения в транспонирането от страна на държавите членки, като се има предвид, че в края на 2011 г. бяха открити 763 производства за установяване на неизпълнение във връзка със закъснения в транспонирането, което представлява 60 % увеличение спрямо съответната цифра през предходната година;
4. отбелязва, че Комисията заведе първото производство за установяване на неизпълнение във връзка със закъснения в транспонирането пред Съда на ЕС с искане за финансови санкции съгласно член 260, параграф 3 от ДФЕС в края на 2011 г.;
5. счита, че прилагането на пилотната платформа на ЕС трябва да бъде засилено от

гледна точка на прозрачността по отношение на жалбоподателите; отправя искане да му се предостави достъп до базите данни, в които се съхраняват всички жалби, така че Парламентът да може да изпълнява своите функции по контрол на ролята на Комисията като пазителка на Договорите;

6. подчертава значението на прозрачността на производствата за установяване на неизпълнение на задължения, не на последно място с оглед на възможността Парламентът да контролира прилагането на правото на Съюза;
7. посочва, че гражданите, организациите на гражданското общество и дружествата могат да внасят в Комисията жалби относно неспазването на правото на ЕС от органите на държавите членки на различни равнища; призовава Комисията да гарантира прозрачността на текущите производства за установяване на неизпълнение на задължения, като своевременно и по подходящ начин информира гражданите относно действията, предприети в отговор на техния сигнал;
8. подчертава значението на добрите административни практики и призовава за създаването на „процедурен правилник“ под формата на регламент с правно основание член 298 от ДФЕС, който да определи различните аспекти на производствата за установяване на неизпълнение на задължения.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	26.11.2013
Резултат от окончателното гласуване	+: 16 -: 1 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Gerald Häfner, Станимир Илчев, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Rafał Trzaskowski, Manfred Weber, Luis Yáñez-Barnuevo García
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Zuzana Brzobohatá, Isabelle Durant, Helmut Scholz
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Leonardo Domenici

27.11.2013

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПЕТИЦИИ

на вниманието на комисията по правни въпроси

относно 29-ия годишен доклад относно контрола върху прилагането на правото на Европейския съюз (2011 г.)
(2013/2119(INI))

Докладчик по становище: Роландас Паксас

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по петиции приканва водещата комисия по правни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава, че правото на петиция до Европейския парламент е един от основните стълбове на европейското гражданство, произтичащо от член 44 от Хартата на основните права на Европейския съюз, което предоставя инструменти за повишаване на участието на обществеността в процеса на вземане на решения на Европейския съюз, и с оглед на това подчертава съществената роля на комисията по петиции като ефективна връзка между гражданите, Парламента и Комисията;
2. решава да участва пълноправно с други парламентарни комисии в ефективния контрол на начина, по който правото на ЕС се прилага в държавите членки, като се има предвид фактът, че доверието в него е изложено на риск;
3. посочва, че петициите, внесени от граждани на Европейския съюз, се отнасят до нарушения на правото на ЕС, по-специално в областта на основните права, околната среда, вътрешния пазар и правата на собственост; счита, че петициите свидетелстват, че все още има чести и широко разпространени случаи на непълно транспониране или неправилно прилагане на правото на ЕС;
4. признава искането на комисията по правни въпроси за правно становище от Правната служба на Европейския парламент относно достъпа до информация за случаи на предварително производство за установяване на неизпълнение на задължения в контекста на „EU Pilot “ и годишния доклад относно контрола върху прилагането на правото на ЕС;
5. призовава Европейската комисия да признае ролята на петициите за контрола върху

прилагането на правото на Европейския съюз и посочва, че петициите, наред с жалбите до Комисията, са едни от първите показатели за проблеми, свързани с лошо прилагане на законодателството на ЕС;

6. счита, че по-редовен и институционализиран обмен между комисията по петиции и всички нейни национални партньори би подобрил допълнително контрола върху прилагането на правото на ЕС, тъй като много случаи, свързани със законодателството на ЕС, които са представени на вниманието на националните комисии по петиции, може никога да не достигнат до европейска институция;
7. посочва, че комисията по петиции — чрез разискванията на петициите — допринася да се обърне внимание на неправилното прилагане на правото на ЕС; предлага на тези разисквания в комисията да присъстват представители на държавите членки;
8. заявява отново своите предишни искания на комисията по петиции да се предоставя ясна информация относно достигнатите етапи при производствата за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка във връзка с въпроси, по които има петиции в процес на разглеждане, в съответствие с член 44 от Междуйнституционалното споразумение между Комисията и Европейския парламент;
9. подчертава значителния брой петиции, получени по въпроси, свързани с икономическата и социалната криза и мерките за бюджетни ограничения, които рискуват да подкопаят социалните права на гражданите, и припомня, че Европа трябва да постави на първо място гражданите и да работи за тяхното благоденствие;
10. счита, че по отношение на функционирането на производствата за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка съгласно член 258 и 260 от ДФЕС, Комисията следва да гарантира, че петициите до Парламента и жалбите до Комисията се разглеждат с еднакво внимание;
11. настоятелно призовава Европейската комисия да провежда по-бързи разследвания на производства за установяване на неизпълнение на задължения, свързани със ситуации на замърсяване на околната среда, които застрашават здравето на човека;
12. отбелязва намаляващия брой на делата за неизпълнение на задължения (60,4 %), приключени през 2011 г., преди да достигнат до Съда на ЕС, в сравнение с 88 % от делата, приключени през 2010 г.; поради това е от първостепенно значение да се продължи внимателният контрол върху действията на държавите членки, като се взема предвид фактът, че някои от петициите се отнасят до проблеми, които продължават да съществуват дори след като въпросът е бил приключен;
13. осъжда прекомерното забавяне на производството за установяване на неизпълнение на задължения във връзка със замърсяването с диоксин, причинено от завода ИЛВА (ILVA) в Таранто, образувано през 2008 г. (петиция 0760/2007), и очаква бързо приключване с цел опазване на здравето на хиляди жители на областта;
14. счита, че с оглед на настоящата икономическа ситуация, законодателството на ЕС трябва да бъде още по-ясно, ефективно и ефикасно прилагано, така че да носи ползи

за правата на гражданите и социалното сближаване, както и напълно да отчита принципите на субсидиарност и пропорционалност, включително на регионално равнище;

15. изтъква, че гражданите, предприятията и другите заинтересовани страни очакват опростена, предвидима и надеждна регулаторна рамка; посочва, че прекомерното, както и твърде недостатъчното регулиране нарушава конкурентоспособността и забавя растежа на икономиката;
16. счита, че държавите членки, когато транспонират правото на ЕС в националната система, следва или да транспонират точно в количествено отношение разпоредбите на директивата, или да разяснят защо смятат, че е необходимо разпоредбите, които трябва да се транспонират, да се разширят повече, отколкото се изисква от определените минимални изисквания на законодателството на ЕС;
17. подчертава, че по-високите стандарти на истинско участие на обществеността са от първостепенно значение за гарантиране на правилното прилагане на буквата и духа на правото на ЕС; подчертава своевременния достъп до цялата съществена информация и съществуването на правилни механизми за правна защита като основни стълбове на участието на гражданите;
18. приветства съдебната практика на Съда на ЕС във връзка с тълкуването на член 51 от Хартата на основните права на Европейския съюз, изложено в решението по делото ERT, където се подчертава, че институциите на държавите членки са обвързани с първостепенните основни права на Съюза дори тогава, когато чрез национални мерки целят да ограничат основните свободи, гарантирани от Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС);
19. отправя искане към Европейската комисия да проучи какви пречки съществуват за гражданите на ЕС при получаване на надеждно тълкуване от Съда на ЕС по основни въпроси от европейското правото при дела пред националните съдилища;
20. изразява безпокойство във връзка с осигуряването на максимални гаранции при правилното прилагане на правото на ЕС в областта на околната среда; счита, че подходът на предпазливост следва да се прилага при издаването на разрешителни за проекти, чието въздействие би могло да наруши законодателството на ЕС в областта на околната среда, и че механизмите за съдебно разпореждане могат да бъдат ефективен инструмент за тази цел;
21. посочва, че един от основните проблеми, пред които са изправени държавите членки, са формалните правни изисквания на етапите на изготвяне, законотворчество, планиране или приемане на законодателни актове; отбелязва, че процесът на транспониране на правото на ЕС може да се проточи още повече, ако по време на тези етапи се промени съставът на правителството; освен това проблеми възникват и поради липсата на координация или сътрудничество между службите на административни институции, отговарящи за транспонирането на разпоредбите на директивите; изразява съжаление относно факта, че забавянето в ефективното транспониране на законодателството на ЕС в националното законодателство се превръща често във важен източник на лошо прилагане на общностно право;

22. приветства факта, че всички държави членки участват в „EU Pilot“; очаква във връзка с това допълнително намаляване на броя на производствата за установяване на неизпълнение на задължения; призовава за по-добро информиране на гражданите относно „EU Pilot“;
23. изисква подробна оценка на ефективността на механизмите за подаване на жалби („EU Pilot“, мрежата за решаване на проблеми в рамките на вътрешния пазар (Solvit) и т.н.); припомня, че Комисията е институцията, която носи основна отговорност за спазване на законодателството на ЕС в държавите членки както от гледна точка на правното транспониране, така и от гледна точка на правоприлагането;
24. подчертава, че първоначалната експериментална фаза на „EU Pilot“ вече завърши, понастоящем това е добре проверен метод на работа, който дава на Комисията, на държавите членки, участващи в проекта, и на гражданите възможност за постигане на необходимите резултати; отбелязва, че липсата на участие на жалбоподателите в „EU Pilot“ и на публичен достъп до документите в рамките на „EU Pilot“ се разглежда като основен проблем на този инструмент – по тази причина следва чрез правно обвързващи мерки да се приемат ясни правила за участието на жалбоподателите;
25. настоятелно призовава за подобряване на сътрудничеството по проекта „EU Pilot“ и на неговата ефективност, на първо място, с цел по-стриктно спазване на договорените предварителни условия и подобряване на качеството на поставяните от Комисията въпроси и даваните от държавите членки отговори;
26. призовава Комисията да предприеме засилени действия срещу закъснялото транспониране на директиви; насърчава Комисията да използва по-широко налагането на глоби; подчертава значението на обвързването на новото законодателство с правилното прилагане в държавите членки с оглед на закъснялото транспониране на правото на ЕС в някои държави членки;
27. настоятелно призовава Комисията да помогне на компетентните национални институции да осигурят подходящо транспониране и прилагане на разпоредбите на ЕС и да определи и премахне основните рискови фактори за навременното и съответно прилагане на новите (или частично изменените) законодателни актове, както и да препоръча фактори за намаляване на риска, които да бъдат предвидени в плановете за изпълнение; също така да обърне повече внимание на развитието на двустранното общуване между националните администрации и Комисията, както и на други форми на подкрепа за държавите членки и регионалните органи;
28. призовава Комисията да осигури обществен достъп до информация относно производствата за установяване на неизпълнение на задължения посредством лесна за ползване база данни, която да предоставя цялостна информация за нарушенията, свързани с конкретни законодателни актове на ЕС или с дадена държава членка, и по-специално да осведомява своевременно комисията по петиции относно актуалното състояние на производствата за установяване на неизпълнение на задължения във връзка с петиции;
29. общо 399 дела за неизпълнение на задължения бяха приключени, тъй като

държавата членка доказва, че спазва правото на ЕС; през 2011 г. Съдът постанови 62 решения по силата на член 258 от ДФЕС, от които 53 решения (85 %) бяха в полза на Комисията;

30. посочва, че капацитетът на производството за установяване на неизпълнение на задължения на Комисията остава важен фактор за правилното прилагане на правото на ЕС в държавите членки; счита, че Комисията следва да предложи регламент относно правилата за предварително производство за установяване на неизпълнение на задължения и за производството за установяване на неизпълнение на задължения, основаващ се на ясни и разбираеми критерии и правила, като гарантира, наред с другото, активна комуникация с жалбоподателите; разработването на тези правила следва да премине през процес на консултации преди законодателната процедура за вземане на решение;
31. обръща внимание на постоянно намаляващия брой на незавършените производства за установяване на неизпълнение на задължения; оценява факта, че държавите членки полагат големи усилия за отстраняване на нарушенията, без да се стига до съдебен процес.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	25.11.2013
Резултат от окончателното гласуване	+: 14 -: 1 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Margrete Auken, Victor Boștinaru, Michael Cashman, Giles Chichester, Nikolaos Chountis, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Erminia Mazzoni, Judith A. Merkies, Roberta Metsola, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Jaroslav Paška, Keith Taylor, Ioannis A. Tsoukalas
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Juozas Imbrasas

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	21.1.2014
Резултат от окончателното гласуване	+: 21 -: 0 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Francesco Enrico Speroni, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Piotr Borys, Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, Axel Voss
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	María Irigoyen Pérez